

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.953 van 16 november 1998
in de zaak A. 80.980/X-8492.**

In zake : Herman VAN MELLAERT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BUYSE,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Ernest Allardstraat 35-37

tegen :

de stad LEUVEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BEELEN,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 20 a.

tussenkommende partij :

Patrick VANDENBEMPT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGE,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Naamsestraat 39, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Herman VAN MELLAERT op 5 november 1998 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 juli 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven houdende afgifte aan Patrick VANDENBEMPT van de bouwvergunning tot het oprichten van een woning op een perceel gelegen te Leuven (Kessel-Lo), Sneppenstraat 79, kadastraal bekend Sectie B, nr. 117 c2;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 november 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BUYSE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat D. SOQUET die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. BERGE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Patrick VANDENBEMPT met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoeker uiteenzet wat volgt :

"(...)

Aangezien de heer VANDENBEMPT verder een grote vastberadenheid tentoon spreidt en hij als aannemer van bouwwerken naar believen kan beschikken over de vereiste middelen om de reeds gevorderde werken bijzonder snel te kunnen voleindigen, zal de geplande constructie vast en zeker voltooid zijn alvorens uw Raad zich in een gewone schorsingsprocedure vermag uit te spreken.

(...)

Verzoeker kon ten vroegste kennis nemen van het bestreden vergunningsbesluit hetzij door het schrijven van de raadsman van de vergunninghouder dd. 07.09.1998 (dat hun raadsman bereikte op 11.09.1998 en waarvan zij op 12.09.1998 op de hoogte werden gesteld), hetzij door het haast simultaan hervatten van de werken op 12 september 1998.

Tot enige tijd na 15.10.1998 bleef ook nog de mogelijkheid bestaan om in het kader van overleg met de vergunninghouder te bekomen dat aan de grieven van verzoeker zou kunnen worden tegemoetgekomen en zijn belangen zouden kunnen worden gevrijwaard zonder een procedure voor uw Raad te moeten inleiden. (Stukken 19-20-21)

Bijgevolg werd de vordering door verzoeker met bekwame spoed ingeleid en in ieder geval binnen een termijn van 60 (dagen) vanaf het tijdstip waarop verzoeker kennis kon krijgen van het bestreden vergunningsbesluit";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is, dat in de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid de uitoefening van de rechten van de verdediging en de mogelijkheden van behandeling van de zaak worden herleid tot een strikt minimum en "dat verzoekende partij niet aannemelijk kan maken waarom hij van de Raad van State de onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van een bestreden besluit daar waar hij zelf bijna 2 maanden wacht alvorens dit verzoekschrift in te dienen";

Overwegende dat de tussenkomen partij laat gelden wat volgt :

"De verzoekende partij erkent dat zij op 11 september 1998 mededeling kreeg van de bestreden bouwvergunning.

Er is aan de voorwaarde van uiterst dringende noodzakelijkheid niet voldaan indien 56 dagen wordt gewacht met het neerleggen van een verzoekschrift.

(...)

4.4.

De 'onderhandelingen' over een burenregeling kunnen de normale termijn voor de uiterst dringende noodzakelijkheid niet schorsen. Het feit dat de verzoekende partij zich deze onderhandelingen kon veroorloven, maakt een negatie van de uiterst dringende noodzakelijkheid uit.

In de uiteenzetting over de feiten is overigens vermeld dat het voorwerp van de door de verzoekende partij aangebrachte vraag (of het dictaat) dd. 01.1.1998 niet teruggaat op de bestreden bouwvergunning, doch de problematiek van de reconstructie van de terreinhelling en de heraanplantingen tot voorwerp heeft. De stopzetting van het werk zelf werd niet gevraagd, terwijl de schorsing slechts dit doel kan hebben. De houding van de verzoekende partij is dus inconsistent.

Daarenboven heeft het prompte antwoord van de vrijwillig tussenkomende partij dd. 02.10.1998 onmiddellijk duidelijk gemaakt dat op het dictaat van de verzoekende partij niet zou worden ingegaan.

(...)"

Overwegende dat het arrest nr. 73.089 van 15 april 1998 in de zaak A. 78.135 op verzoek van verzoeker en Els BOSCHMANS de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft bevolen van het besluit van 12 februari 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven waarbij aan Patrick VANDENBEMPT de bouwvergunning wordt afgegeven voor het oprichten van een woning aan de Sneppenstraat 79; dat op 30 juli 1998 het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven heeft beslist de bedoelde vergunning in te trekken en de thans bestreden vergunning te verlenen; dat de aanvrager deze nieuwe vergunning aan verzoeker heeft ter kennis gebracht bij brief van 7 september 1998; dat verzoeker op 12 september 1998 heeft vastgesteld dat de bouwwerkzaamheden -die waren stilgelegd- opnieuw werden aangevat; dat verzoeker tot 5 november 1998 heeft gewacht om

de vordering in te stellen; dat dit talmen de dringende noodzakelijkheid van de aangewende procedure tegenspreekt; dat voorts uit de overgelegde briefwisseling enkel blijkt dat verzoeker zijn buurman onder de dreiging van een nieuwe schorsingsprocedure in gebreke heeft gesteld om de grondwerken en aanplantingen die hij op grond van de bij arrest nr. 73.089 geschorste vergunning zou hebben uitgevoerd, te verwijderen; dat uit de gevoerde briefwisseling geen poging tot minnelijke regeling blijkt met het oog op het vermijden van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid voor de Raad van State;

Overwegende dat de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid niet verantwoord is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Patrick VANDENBEMPT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien november 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,

A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.